

Το πανηγύρι του Προφήτη Ηλία στα Πετροκέρασα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Στα ειδυλλιακά Πετροκέρασα και κάτω από την αύρα του υπέροχου πράσινου γιόρτασε η Μητρόπολις Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου πανηγυρικά τον λαοφιλή Άγιο και Προφήτη της Παλαιάς Διαθήκης Ηλιού τον Θεσβίτη. Άλλωστε, χρόνια τώρα η Κοινότητα αυτή τιμά τον Προστάτη της Άγιο που λαοφιλέστατος ων πλημμυρίζει με τη χάρη του τις καρδιές του φιλόχριστου Λαού.

Την κυριώνυμο ημέρα της εορτής των Ακουλουθιών του Όρθρου και της πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας προέστη ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Ιερισσού**, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος, παισιούμενος από τον Παν.

Αρχιμ. π. Νικόδημο Κωτινούδη, έλκοντα την καταγωγή του από τα Πετροκέρασα και τον εκλεκτό Εφημέριο του Ιερού Ναού Αιδ. π. Μιχαήλ Γιαννάκοβ, Θεολόγο και Μολδαβό την καταγωγή, πολύτεκνο και πνευματικό άνθρωπο.

Ο φιλόχριστος Λαός των Πετροκεράσων προσήλθε στο Ευχαριστιακό Τραπέζι πανοικεί με επικεφαλής τον Πρόεδρο της Κοινότητας κ. Αθανάσιο Κουκλιάτου, την Δημοτική Σύμβουλο κα Βασιλεία Λούρδα, τον τ. Πρόεδρο της Κοινότητας κ. Αθανάσιο Καλαφάτη, τον Επίτιμο Πρόεδρο αυτής κ. Μιχαήλ Καρτσιώτη, τον Πρόεδρο του Παγχαλκιδικού Συλλόγου κ. Ιωάννη Κοτσάνη, τον τ. Δήμαρχο Αρναίας κ. Αστέριο Καραστέγιο κ.α.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του αναφέρθηκε στον αρματηλάτη πυρφόρο Άγιο Προφήτη Ηλία τον Θεσβίτη που έζησε στο Ισραήλ τον 9ο αι. π.Χ. και ως Ζηλωτής κόσμησε τον Καιρό της Παλαιάς Διαθήκης με την πολυτάλαντη και απόλυτα ασκητική προσωπικότητά του. Θύμισε ο ομιλητής τον δριμύτατο έλεγχο του Προφήτου στον ασεβή βασιλέα Αχαάβ και στη σύζυγό του Ιεζάβελ και τον απηνή πόλεμο που υπέστη εξαιτίας κυρίως της βασιλίσσης στις ερήμους του Ισραήλ. Περιέγραψε γλαφυρά την αναχώρηση του Προφήτη στην ερημική κοιλάδα του χειμάρρου Χορράθ, όπου τρεφόταν με τροφή που του προσκόμιζαν κόρακες με επέμβαση του μοναδικού και αληθινού Θεού Ιαχβέ. Μίλησε για την παρουσία του στα Σαρεπτά στην οικία της φτωχής χήρας και την ανάσταση του κεκοιμημένου παιδιού της από τον ίδιο.

Διεζωγράφησε τη φοβερή ομολογία περί του Ενός και μοναδικού Θεού στο Κάρμηλο όρος, ενώπιον του βασιλέως Αχαάβ και πλήθους ιερέων ειδωλολατρών του Βαάλ, τους οποίους κατατρόπωσε και καταντρόπιασε, ως και την περίφημο καταφυγή του Θεσβίτου στο όρος Σινά και μάλιστα στο Χωρήβ, όπου εμφανίστηκε σε αυτόν ο Θεός Ιαχβέ εν οράματι, ως αύρα λεπτή, ωθώντας τον να κατέβει στο Ισραήλ και να χρίσει διάδοχό του τον Προφήτη Ελισσαίο. Διερμήνευσε δε ότι ο Προφήτης Ηλιού δεν εκοιμήθη, ούτε ανέστη, ούτε μετέστη προς ουρανόν, αλλά ανηρπάγη “πυρίνω ἄρματι” προς τον Κύριο και Θεό του για να επιστρέψει κατά τη Δευτέρα του Κυρίου Παρουσία, καθομολογώντας Τον ως Σωτήρα, Θεό και Λυτρωτή του κόσμου.

Επέρανε δε τον λόγο του ο Σεβασμιώτατος υπογραμμίζοντας μία πτυχή της όλης “ζηλωτικής” αυτής προσωπικότητας του Ηλιού που παραμένοντας “μονώτατος” μέσα στο τότε Ισραήλ μέχρι σήμερα γοητεύει τον Λαό μας, προδιαγράφοντας την Αγιοπατερική συγκεκριμένη οδό της ασκήσεως που έδωσε στην Εκκλησία και σύγχρονους ακόμα Αγίους. Και πράγματι, σύμφωνα με την Παράδοση και τη

Θεολογία της Εκκλησίας μας, ο Θεός, ο Ιαχβέ της Παλαιάς Διαθήκης, έπλασε τον άνθρωπο και τον τοποθέτησε κοντά Του, υμνωδό της Δόξης Του.

Και όταν ο άνθρωπος παρέπεσε, πάλι τον ανέστησε και τον επανέφερε κοντά Του· για αυτό ο Χριστός μας περπάτησε στον κόσμο, λέει ο Ιερός Χρυσόστομος, και όντας τέλειος Θεός ενδύθηκε και την ανθρώπινη Σάρκα και Ζωή και περπάτησε στον κόσμο. Και όπως μας διαβεβαιώνει στη Θεία του Λειτουργία ο Χρυσόγλωσσος Πατήρ, δεν έπαψε να κάνει και να υφίσταται τα πάντα, και να φροντίζει για τα πάντα, ώσπου τον αντίπαλο και εχθρό του Θεού, δηλαδή τον άνθρωπο, τον ανέβασε στον ίδιο Θεό και Πατέρα Του και τον κατέστησε μοναδικά φίλο Του. Η αποκάλυψη, λοιπόν, του Θεού στο Πρόσωπο του Χριστού μας, μας αποδεικνύει καταφανώς ότι ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός ως Τέλειος Θεός και Τέλειος Άνθρωπος, δεν αποκάλυψε μόνο το "ήθος" του Θεού στους ανθρώπους, αλλά και τήρησε απέναντι στον Θεό το ήθος του τέλειου ανθρώπου, ανοίγοντας και συνάμα υποδεικνύοντας εμπράκτως τον δρόμο και τον τρόπο για την από μέρους μας πραγμάτωση και βίωση του ήθους αυτού. Έτσι ο άνθρωπος γνώρισε το θεοπρεπές εν Χριστώ ήθος που καλείται να καλλιεργήσει στην ζωή του ως καινούργιο εν Χριστώ πρόσωπο.

Ο Χριστιανός, με άλλα λόγια, καλείται να φανερώσει την εν Χριστώ ανακαίνισή του στην καθημερινή του ζωή. Χωρίς αυτήν την προσωπική οικείωση του ανακαινιστικού έργου του Χριστού, η ιστορική έλευσή Του δεν ωφελεί τον άνθρωπο καθόλου. Τούτο σημαίνει ότι αν ο άνθρωπος θελήσει να ανταποκριθεί στην κλήση του Θεού, θα αγωνιστεί να λυτρωθεί απ' τη δουλεία του κόσμου και της αμαρτίας και να ενταχθεί στον χώρο της ελευθερίας και της αγιότητας. Να ελευθερωθεί από την υποταγή στην γήινη λογική αμεσότητα και να βρεθεί στον χωροχρόνο της παρουσίας του Θεού. Η ζωή, λοιπόν, του Χριστιανού, οφείλει ως πνευματική ζωή, να είναι μια αδιάκοπη πορεία προς την τελειότητα, δηλαδή, προς τον Χριστό. Και τι είναι τελειότητα, μας το περιγράφει καταπληκτικά ο Όσιος Ιωάννης της Κλίμακος λέγοντας ότι η αγιοζωή οφείλει να αποβαίνει: "Η τελεία τῶν τελείων ἀτέλεστος τελειότης", δηλαδή, " Η αποκλειστική πορεία των αληθινά ασκουμένων πιστών, που όμως παραμένει χωρίς τέλος"!

Στο σημείο αυτό ο Σεβασμιώτατος επανέφερε τον λόγο στο χαριτοφόρο πρόσωπο του Ηλιού του Θεσβίτου, λέγοντας: « Όταν χρειάστηκε ο Ηλιού τη Χάρη του Θεού προσέτρεξε στον χείμαρρο Χορράθ· και πάλι, καταδιωγμένος από την Ιεζάβελ μετά το φοβερό του θαύμα στο Κάρμηλον Όρος, κατέφυγε στο Χωρήβ επάνω στο όρος Σινά για να πετύχει απόλυτη κοινωνία με τον Θεό Ιαχβέ, τον ζώντα Θεό της Παλαιάς Διαθήκης. Αυτή η επιλογή του Ηλία λέγεται στην Ορθόδοξη ορολογία "άσκησις" και πάλι "άσκησις" και μάλιστα αυστηρότατη. Να γιατί η εργασία του

κάθε Χριστιανού, με βάση την αγιοζωή του Ηλίου, είναι η άσκηση της πνευματικής ζωής! Αυτήν ευχήθηκε να έχουμε ως πρότυπο ο Επίσκοπός μας στην όλη μας Χριστιανική πορεία».

Προ της Απολύσεως ο Σεβασμιώτατος ανεφέρθη με άκρως επαινετικά λόγια στον αγώνα του Προϊσταμένου του Ιερού Ναού, μαζί με το Εκκλησιαστικό του Συμβούλιο και τους Ενορίτες των Πετροκεράσων, να φέρουν εις πέρας την πλήρη αντικατάσταση της σεσαθρωμένης ξύλινης στέγης του Νάρθηκος του Ιερού Ναού, κατόπιν ευλογίας του και φυσικά κατόπιν λήψεως της απαιτούμενης άδειας από την αρμόδια Αρχαιολογική Υπηρεσία υπό την Προϊσταμενία της εριτίμου Αρχαιολόγου κας Μαρίας Τσιάπαλη, καθότι ο Ιερός Ναός τυγχάνει αρχαιολογικώς άκρως ενδιαφέρων. Όντως οι εργασίες αποκαταστάσεως είναι άκρως υποδειγματικές και οφείλονται ευχαριστίες στο Χριστεπώνυμο Πλήρωμα για τους κόπους και τη στήριξή του!

Μετά την Απόλυση, Άρχοντες, Κλήρος και Λαός μετέβησαν στην πλατεία των Πετροκεράσων, όπου ευλογήθη το παραδοσιακό “Κουρμπάνι”, το οποίο εγεύτηκαν όλοι οι πανηγυριστές.

